

είναι το alter ego μας

Άντρες! Όσο κι αν προσπαθούμε να πείσουμε τους εαυτούς μας ότι υπάρχουν και σημαντικότερα πράγματα στη ζωή όπως η δουλειά μας, η οικογένειά μας και τα λοιπά και τα λοιπά πρέπει επιτέλους να παραδεχτούμε ότι απασχολούν ένα μεγάλο κομμάτι του χρόνου, της ζωής και της φαιάς μας ουσίας.

Η μάχη των δύο φύλων ατελείωτη στο βάθος του χρόνου, του παρελθόντος, του παρόντος και φυσικά του μέλλοντος.

Είμαστε μονίμως οι «μαμάδες» που πρέπει να κάνουμε τα παιδιά μας (sorry, τους άντρες) καλύτερους, ωριμότερους, σοβαρότερους.

Ελάτε ρε κορίτσια να το παραδεχτούμε επιτέλους να το παρακάνουμε. Οκ, μερικές φορές βγαίνουμε απ τα ρούχα μας και αναφωνούμε με αγανάκτηση «Απορώ πως κυβερνάτε αυτόν τον κόσμο».

Όμως κατά βάθος, κατά πολύ βάθος, τους αγαπάμε.

Τους αγαπάμε γιατί είναι το alter ego μας.

Τους αγαπάμε γιατί ενίοτε δεν μεγαλώνουν ποτέ.

Τους αγαπάμε γιατί μας βγάζουν όλο αυτό το «μαμαδίστικο».

Για σκεφτείτε λίγο ποια από εμάς θα ήθελε δίπλα της έναν άντρα, που να παραείναι σοβαρός, που να μην χρειάζεται ντάντεμα, να μην μας ζητάει να του δέσουμε τη γραβάτα γιατί παρόλο που τη φοράει κάθε μέρα τα τελευταία 10 χρόνια δεν μπήκε ποτέ στον κόπο να μάθει πως γίνεται ο κόμπος, που να μην μας έχει καμία ανάγκη και ο μόνος λόγος κοινής μας συμβίωσης να είναι the joy of sex;

Επειδή λοιπόν τους αγαπάμε και κατά βάθος ναι και πάλι, κατά πολύ βάθος- τους αγαπάμε όπως είναι πρέπει να βάλουμε καλά στο μυαλουδάκι μας ότι μερικά πράγματα στους άντρες δεν θα αλλάξουν ποτέ!

Όσα χρόνια εξελικτικής δαρβινικής βελτίωσης κι αν περάσουν πάνω απ' το ανθρώπινο είδος, ο άντρας δεν θα εγκαταλείψει ποτέ μερικές του συνήθειες.

Γι αυτό το καλύτερο που έχουμε να κάνουμε είναι να τις αποδεχτούμε και να τις αγαπήσουμε.

Η μπάλα

Η αγάπη τους για τα σπορ και το πάθος τους για την αγαπημένη τους ομάδα, ενίοτε μας κάνουν να συμπεριφερόμαστε, σα να μας απατούν με άλλη γυναίκα.

Κορίτσια μου η μπάλα και η ομάδα δεν είναι αντίζηλος ούτε έχουμε κανένα δικαίωμα να τον βάζουμε σε δίλημμα «η μάχη των αιωνίων ή εγώ », 1ον γιατί άμα το παρακάνουμε θα ακούσουμε την επιλογή του με ειλικρίνεια και 2ον γιατί όσο και να χτυπιόμαστε, η τεστοστερόνη εκτός από το σεξ αναζητά εκτόνωση και στον αθλητισμό.

Τις μέρες λοιπόν που έχει μπάλα, ας φροντίσουμε να αποδείξουμε στον εαυτό μας πρώ τα ότι υπάρχουν και άλλα πράγματα που μπορούμε να κάνουμε και ότι μπορούμε να περάσουμε καλά και χωρίς αυτόν.

Καφεδάκι και σινεμά με φίλες, το διάβασμα εκείνου του βιβλίου που το αφήσαμε μισοτελειωμένο στις διακοπές είναι μερικές μόνο από τις δραστηριότητες που μπορούν να μας κάνουν να τον αφήσουμε να δει την «ομαδάρα» με την ησυχία του.

Τα ψέματα και το κουτσομπολιό

Ας αρχίσουμε από το τελευταίο. Αν νομίζετε ότι το γυναικείο κουτσομπολιό είναι το καλύτερο να σας πληροφορήσω ότι πρόκειται για έναν μεγάλο μύθο. Τα αγόρια, όταν βρίσκονται μεταξύ τους κουτσομπολεύουν!

Η διαφορά του αντρικού κουτσομπολιού από το γυναικείο είναι ότι οι άντρες σπάνια κουτσομπολεύουν τρίτους, σε αντίθεση με εμάς και αυτό είναι προς τιμήν τους.

Το αντικείμενο των συζητήσεων αφορά συνήθως θέματα που προέκυψαν στις προσωπικές τους σχέσεις με εμάς κι αυτό το κάνουν για να διαπιστώσουν από τις αντιδράσεις των φίλων τους, αν αυτό είναι κάτι που έχει συμβεί και σ αυτούς ▯ άρα είναι φυσιολογικό ▯ άρα κακώς ς ανησύχησαν. Δεν είναι γλυκούληδες.

Όσο για τα ψέματα είναι κι αυτό κάτι που το κάνουν μόνο και μόνο για αποφύγουν συγκρούσεις μαζί μας. Φυσικά μιλάμε για τα αθώα μικρά ψεματάκια που μας λένε κάθε φορά που τους ρωτάμε κάτι και μέσα στο κεφάλι τους χτυπάει ο κόκκινος συναγερμός που λέγεται «έρχεται καβγάς».

Ο μόνος τρόπος για να είμαστε σίγουρες ότι είναι απόλυτα ειλικρινείς μαζί μας είναι να σταματήσουμε ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ να τους ρωτάμε αηδίες του τύπου: «Πάχυνα;», «Σ αρέσει αυτό το (ομολογουμένως απαίσιο) μπλουζάκι που μου χάρισε η συνάδελφος;», «Δεν είσαι πολύ χαρούμενος που απόψε έχουμε τραπέζι στους γονείς μου;».

Όσο συνεχίζουμε αυτές τις ερωτήσεις, θα παίρνουμε θα είναι μονίμως την απάντηση που θέλουμε να ακούσουμε και όχι αυτό που πραγματικά πιστεύουν. Στο κάτω κάτω για να κάνουμε και λίγη αυτοκριτική? Πόσες από εμάς δεν χαϊδέψαμε με τρυφερότητα την φουσκωμένη από το χθεσινοβραδινό τσιμπούσι κοιλιά του και του υποδείξαμε «Μωρό μου, έκανες μια μπάκα σαν του μπαμπά σου».

Πόσες από εμάς θα μπορούσαμε να ανεχτούμε από το στόμα του καλού μας σχόλια του τύπου «Κούκλα μου, ο κώ ? σου έχει γίνει σαν της μάνας σου»;

Το σεξ

Κορίτσια μου θα σας πάω μερικά χρόνια πίσω. Θυμάστε στα 14, τότε που πρώτο ανακαλύπταμε τα ντεκολτέ, την αποτρίχωση, το μακιγιάζ και όλα εκείνα που θα μας μετέτρεπαν βήμα βήμα σε ελκυστικές γυναίκες;

Θυμάστε μήπως παράλληλα εκείνα τα συνομήλικα μας αγόρια, ναι ναι εκείνα τα παιδάκια που η φωνή τους έκανε «κοκοράκια» και το πρόσωπό τους ήταν γεμάτο σπυράκια; Την περίοδο που εμείς γινόμασταν «γυναίκες» γίνονταν κι εκείνοι «άντρες» μόνο που η αρσενική εφηβεία είναι απείρως πιο οδυνηρή από την θηλυκή.

Την ώρα που εμείς κλαίγαμε με μαύρο δάκρυ για τον αγαπημένο μας ποπ σταρ ή γιατί πονάει η χαλάουσα, εκείνοι τρώ γανερ τις χυλόπιτες την μία πάνω στην άλλη.

Αυτό, όπως ήταν φυσικό, τους έκανε να υιοθετήσουν την θεωρία «κάνε σεξ όποτε σου δοθεί η ευκαιρία». Άρα δεν πρόκειται να δουν το σεξ ποτέ όπως το βλέπουμε εμείς. Μπορεί να είναι και γι αυτούς «ένωση ψυχών και σωμάτων» αλλά αυτό ενίοτε, όχι πάντα.

Γι αυτό καλά θα κάνουμε να μην θυμώ νουμε κάθε φορά που βλέπουμε το μάτι τους να γυαλίζει. Εξ? άλλου αυτό είναι δεόντως κολακευτικό, αφού το μάτι τους γυαλίζει για εμάς και όχι για την κουκλάρα που μόλις πέρασε δίπλα τους. Μα και βέβαια την κοίταξαν, μα φυσικά σε χρόνο δι την φαντασιώ θηκαν.

Μην τους υποτιμούμε όμως και τόσο πολύ. Ξέρουν πολύ καλά πόσο μας αγαπούν και πόσο καλύτερο είναι το σεξ με κάποια γυναίκα που αισθάνεται άνετα μαζί τους, που εκτός από όμορφη τους έχει αποδείξει ότι είναι και γλυκιά και τρυφερή (και ξέρει να δένει και γραβάτες)

Οι ολονύχτιες συζητήσεις και ο γραπτός λόγος.

Όταν ακούν το θρυλικό «Θέλω να μιλήσουμε για τη σχέση μας» είναι πρόθυμοι να μαζέψουν βαλίτσες και να πάνε μετανάστες. Δεν είναι ότι δεν μας αγαπούν, ούτε ότι υπεκφεύγουν γιατί δεν θέλουν να πουν πράγματα που θα μας πληγώ σουν. Ας αφήσουμε επιτέλους τη συνωμοσιολογία.

Απλά δεν τα πάνε καλά με τα λόγια και αδυνατούν να καταλάβουν πως είναι δυνατόν να έχουμε ανασφάλειες από τη στιγμή που κάθε τους πράξη αποδεικνύει ότι και μας αγαπούν, και μας σέβονται, και αποτελούμε αναπόσπαστο κομμάτι της

ζωής τους.

Κορίτσια μου, οφείλουμε να παραδεχτούμε ότι δεν έχουν και πολύ άδικο Μάλλον εμείς το παρακάνουμε.

Όταν ξέρουμε ότι μας υπολογίζει, ότι ρωτάει και λαβαίνει σοβαρά υπ όψιν του τη γνώμη μας, ότι αποτελούμε αναπόσπαστο κομμάτι των ονείρων και των σχεδίων του τι θέλουμε και λυσσάμε;

Το ίδιο συμβαίνει φυσικά και με τον γραπτό λόγο. Είναι αδύνατον να απαιτήσουμε από έναν άντρα να εκφράσει στο χαρτί, στο word ή στην οθόνη του κινητού όσα αισθάνεται.

Δεν το χει ρε κορίτσια τι να κάνουμε; Ας τουβάλουμε ένα επιεικές 12 στην έκθεση να τελειώ νουμε.

Shopping και μόδα

Αν είσαστε από εκείνες που εξακολουθείτε να τον σέρνετε μαζί σας στα μαγαζιά, με λύπη μου θα σας καταλογίσω ότι, είσαστε ολίγον σαδίστριες.

Η μόδα και το shopping είναι πληροφορίες που λείπουν από το ανδρικό DNA. Περίτρانه απόδειξη το γεγονός ότι οι περισσότεροι άνδρες που ασχολούνται επαγγελματικά με τη μόδα είναι gay.

Μην περιμένετε ποτέ λοιπόν από τον καλό σας να ενδιαφερθεί για ρούχα, παπούτσια και όλα τα συμπαραμαρτούντα με το ίδιο πάθος που το κάνετε εσείς.

Είναι μάταιος κόπος. Αποδεχθείτε λοιπόν ότι το shopping είναι γυναικεία υπόθεση και αφήστε τον στην ησυχία του.

Στην ίδια κατηγορία μπορούμε να συμπεριλάβουμε και το γεγονός ότι δυσανασχετούν κάθε φορά που μας περιμένουν στην πόρτα για να τελειώσουμε το πολύωρο beauty μας. Ας τους κατανοήσουμε.

Φυσικά και δεν θα θυσιάσουμε την πολύωρη προετοιμασία μας ακόμα και για την πιο απλή μας έξοδο. Αυτό που μπορούμε να κάνουμε είναι να τους ενημερώσουμε με ένα απλό «Μωρό μου, θα μπω στο μπάνιο και θα κάνω καμιά ώρα».

Δεν είναι δα και τόσο δύσκολο δεν νομίζετε;